

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 236

TARRAGONA, DIMARTS, 27 D'ABRIL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

De la violència i de com és contraproductiu en els moments actuals

Es lògic que en començar tota revolució s'iniciï un període de violència, de terror, per a liquidar amb el passat, per a destruir tots els obstacles que s'oposen al forjament d'una mentalitat nova. Si així no es fes hom s'exposaria a què rebrotessin tots els mals que amb la revolució s'ha procurat tallar d'arrel.

Es lògic, igualment, que en principiar la revolució no es pugui fer una veritable selecció dels que hi prenen part i per tant ens trobem al costat del revolucionari autèntic, pur, innombrables pseudo-revolucionaris que actuen amb un sadisme igualat, i que fins i tot els arribem a confondre amb els revolucionaris de veritat. I per això en tota revolució ens trobem que conviuen — fins i tant aquesta selecció no es fa, i ha de fer-se prompte si la revolució ha de tenir èxit — l'idealista, al costat del sàdic o malalt, l'home honorat al costat del malfactor vulgar, el revolucionari d'acció amb el covard que fa de revolucionari per salvar la seva pell en perill, l'home de bona fe junt al provocador.

A Catalunya, com no podia ésser altrament, ha passat exactament igual. A començaments de la revolució eren perseguits tots els que poguessin haver tingut conomicitacions amb la reacció. Era una persecució implacable, aferrissada, a mort. Era necessari i just i comprensible. El poble cansat de l'opressió, de la violenta explotació de què se l'havia fet objecte, havia de reaccionar, també, violentament, i amb aquesta violència havia de procurar impedir que mai més el cacic pogués tornar a ésser cacic, l'explotador continués explotant, i la clerecia romangués coaccionant. Abans d'exposar-se, per raons d'un fals sentimentalisme, a perdre els avantatges de la revolució prevenir-se, anul·lant, emprant els mitjans adequats, contra tot intent contrarevolucionari.

I com tampoc podia ésser altrament, també a Catalunya, a les files dels revolucionaris s'infiltraren molts pseudo-revolucionaris que s'aprofitaren de l'aiguabarreig dels primers moments, per a influir i destacar com els més fermes lluitadors, i procurar al propi temps la satisfacció dels seus instints desviats o perversos. I per això, no ens ha d'estranyar que junt amb els reaccionaris de veritat, caiguessin assassinats — a primer cop de vista incomprendibles — autèntics revolucionaris.

Però ja és hora, si ens estimem la revolució i volem el seu triomf, que la violència acabi d'una vegada. La violència elevada a categoria de norma política està destinada al nostre poble, i a tot altre que no tingui esperit mesell, al més rotund dels fracassos. I per a evitar-la s'ha de fer la natural discriminació entre els revolucionaris, castigant durament a tots aquells falsos revolucionaris, que amb els seus actes deshonoren la nostra revolució i produeixen en la nostra reraguarda un descontent, que de no prendre's prompte una determinació d'aquesta naturalesa amenaçaria en derivar cap a un ambient contrarevolucionari.

I tinguem present aquells que encara actualment defensen la violència com a arma de proselitisme, que aquesta mateixa violència pot el dia de demà a tornar-se contra els seus patrocinadors, i llavors el poble, fent justícia, no distingirà entre els autors materials i aquells bons revolucionaris, que tot i combatent-la interiorment, no han fet res per a evitar la violència dels seus.

I pensin, que sinó rectifiquen, aquesta hora està pròxima, puix el poble, la massa, ja no pot aguantar més.

Des de la Generalitat

El President Companys, després de treballar al seu despatx particular de la residència, ha rebut en audiència al Comitè Pro Exèrcit Popular el qual li ha donat compte dels resultats satisfactoris del seu viatge a València.

El senyor Companys, invitat pels companys del Comitè Obrer de la Hispano-Suïça ha visitat a primeres hores de la tarda les dotze unitats que componen els sis equips de tallers mecànics ambulants, mun-

tats sobre automòbils i que han estat completament fabricats als tallers de Barcelona.

A dos quarts de sis de la tarda es començà a la Generalitat el Consell extraordinari. Hi assistiren tots els consellers i fou presidit pel President Companys.

La reunió ha desvetllat gran interès per creure hi seran plantejades i resoltes importants qüestions polítiques i d'actualitat.

El secretari del conseller de Treball i Obres Públiques, és mort per uns desconeguts

"Ahir a les set del matí, quan el company Roldan Cortada, secretari del conseller Vidiella, es dirigia, juntament amb uns companys, a passar el dia fora de Barcelona, uns desconeguts que ocupaven un cotxe automòbil els deturaren, un cop passat el pont de Molins de Rei, els demanaren la documentació i els obligaren a baixar de l'automòbil. Seguidament dispararen damunt Roldan, el qual caigué mort a l'acte. Els desconeguts varen desaparèixer en el cotxe en què el malguanyat Roldan i els seus companys havien sortit de Barcelona.

El jutge municipal d'Horta de Llobregat va començar a instruir les diligències sumariales, que després passaren al de primera instància de Roses de Llobregat (Sant Feliu).

El cadàver de Roldan va ésser portat a Barcelona, on va quedar exposat al Saló Roig del Casal Carles Marx.

En ésser coneguda la notícia a Barcelona va produir la general indignació.

A darrera hora de la tarda la policia va trobar el cotxe que s'havien endut els autors de l'atemptat que es trobava abandonat entre Vilabolí (Sant Boi) i la Colònia Güell."

Una nota del PSU i de la UGT

"Amb referència al fet de què donen compte més amunt, hem rebut la següent nota:

"El C. E. del PSU i el secretari de Catalunya de la UGT assabentats tots els treballadors que, Roldan Cortada i Dolcet, vell militant obrer, treballador de construcció, de conducta revolucionària exemplar, militant destacat del PSU i de la UGT, ha estat vilment assassinat avui diumenge, al matí en el terme municipal de Molins de Llobregat.

Ocupava darrerament els càrrecs de president de la Federació d'Empleats Municipals i de secretari de la Conselleria de Treball i Obres Públiques.

Aquest covard assassinat és un atemptat comés pels agents provocadors al servei del feixisme, a fi de perjudicar la unitat proletària i antifeixista.

El PSU i la UGT consideren que

Barcassa que se'n va a fons

Diumenge al matí, a l'alçada de Calafell anà a fons una barcassa que portava el remolcador francès "Salmes". Malgrat la rapidesa de l'enfonsament fou possible salvar part del carregament que portava l'embarcació.

Ambdues embarcacions es dirigien a València amb un carregament de queviures.

Afortunadament no hi ha hagut cap desgràcia personal.

Passat l'accident el remolcador es dirigí a la nostra ciutat on continua.

Si bé hom creu que l'accident ha estat produït per una via d'aigua, les autoritats han obert una informació per tal de determinar la realitat del succés.

IMPRESSIONS

La campanya contra Catalunya

Avui segurament els lectors de "LLIBERTAT" s'estranyaran de què "Crit" no parli d'uns fets abominables que han tornat a enrair l'ambient social de Catalunya.

Doncs es així, amics, no parlem d'aquests fets per una sola raó: hem dit des de "LLIBERTAT" tot allò que... pot dir-se.

Fa temps que posem de relleu la campanya política i social que dins de la mateixa terra catalana es fa en contra de Catalunya. Fins ara hem de confessar que el nostre crit d'alerta ni era atès ni esdevenia el començament d'una creuada nacional que cada dia s'imposa més i més per a defensar la nostra terra de les maquinacions bastardes d'aquells que ens odien tot donant-nos, a estil de Judes, uns cops d'amistat a l'espatlla.

Avui hem llegit la premsa i la nostra satisfacció ha estat grandiosa al veure que finalment aquesta sortia a la palestra amb aquell crit d'alerta.

"La Humanitat" parla d'aquesta campanya anticatalana; Badia i Colomer, del "Diari de Reus" ataca també els anticatalans. A Barcelona sembla que les redaccions dels periòdics catalans han despertat del letarg i és d'esperar una protesta unànim del poble català enfront dels enemics encoberts que viuen amb l'únic desig de veure un dia claudicar Catalunya enfront dels seus anhels de llibertat.

Nosaltres francament hem de confessar que mai posem tanta voluntat i tant d'entusiasme en les nostres "Impressions", com quan parlem de Catalunya, de les seves llibertats, del seu idioma, dels seus anhels, de la seva història.

Es aquesta la causa de la nostra natural i lògica tossuderia en defensar la nostra terra d'aquest atac profund en contra de totes les coses nostres sorgit d'ençà del 19 de juliol.

totes les organitzacions que lluiten contra el feixisme han de reaccionar enèrgicament contra aquest crim i han de condemnar-lo d'una manera categòrica. L'organització que no ho fes, demostraria que, callant, volia encobrir-lo.

Totes les organitzacions han de col·laborar d'una manera decidida a descobrir i castigar severament els assassins. L'organització que no hi col·labori declararà de fet la seva complicitat amb aquest crim abominable.

El PSU i la UGT demanen al Govern que prengui totes les mesures necessàries per tal que en un termini molt curt siguin posats a disposició dels Tribunals Populars i els siguin aplicades les penes que es mereixin, als autors d'aquest crim. Demanen també que siguin tallades d'arrel les actuacions de bandolers i assassins que tracten de desorganitzar la reraguarda, tacar de llot

Veieu a segona plana la ressenya de la sessió municipal d'ahir:

En aquesta campanya hi ha però una particularitat que ens omple de fàstic i d'indignació: és l'ajut que donen a aquesta campanya, els homes d'altres terres, que són militants dels partits antifeixistes de Castella, de Múrcia, de València, d'Aragó. Aquesta gent que es diu revolucionària, quan tenen davant seu el problema català esdevenen més reaccionaris i més inquisitorials que les hordes feixistes.

No poden suportar una perspectiva de Catalunya lliure i tot és posar obstacles a la marxa ascendent del nostre poble vers la seva completa alliberació. Per un seguit de circumstàncies — algunes de les quals han estat segurament provocades precisament pels revolucionaris forans — que han posat en perill l'engranatge polític i social de Catalunya, avui ha estat possible crear un ambient favorable a la intervenció interior a Catalunya de partits de classe estranys al nostre poble i a les nostres característiques racials.

Som els primers que diem: l'ordre públic a Catalunya no existeix! Som els primers que diem: el Govern de la Generalitat des de juliol no ha governat! Som els primers que hem protestat de la marxa caòtica i confusa dels assumptes de guerra a Catalunya! Bé, diem tot això però també diem que tot això serem nosaltres els que ho arranjarem, altrament si pels errors i absurditats d'una o bé altra organització de la nostra terra haguessim de perdre la perspectiva nacional de què parlàvem, ens rebel·laríem sense condicions en contra del nou Poder constituït fora de Catalunya.

Catalans, pensem que dins de la gravetat de l'hora actual ningú ha d'oblidar Catalunya i la seva llibertat!

CRIT

la revolució i facilitar la victòria del feixisme.

Aquesta actuació dels agents provocadors s'intensifica en els moments que l'ofensiva sobre Euzcadi és molt violent. L'enemic cerca ensorrar els fronts del Nord per a poder traslladar les forces que hi té als fronts del Centre i l'Aragó. Els agents provocadors volen impossibilitar l'ajut a Catalunya realitzant crims que puguin abocar-nos a una lluita entre les organitzacions obreres.

Prou assassinats de militants obrers i Prou coaccions contra els treballadors de la ciutat i del camp! Prou provocacions contra la unitat obrera i antifeixista! Guerra implacable contra els agents provocadors al servei del feixisme nacional i internacional! El poble vol justícia i està disposat a imposar-la costi el que costi!

Barcelona, 25 d'abril del 1937. — Partit Socialista Unificat de Catalunya (adherit a la Internacional Comunista), Comitè Central. — Unió General de Treballadors, Secretariat Regional."

Política internacional

Neutralitat

En aquests nou mesos que dura la nostra guerra, aquesta guerra que per un sarcasme tràgic encara avui hi ha qui l'anomena guerra civil, la posició dels Estats, oficialment sempre ha estat la mateixa: neutral, amb aquesta mena de neutralitat que a suggerències d'Anglaterra va proposar França i que ara amb l'aplicació tardana de la comèdia del control troba el seu punt àlgid. Ha estat una neutralitat molt curiosa, que ha permès als països feixistes ajudar descaradament els traïdors que varen aixecar-se amb armes contra el seu país. Fora del conglomerat italo-germano-lusità, però, en cada Estat, s'ha donat el cas unànim de què, mentre els governs adaptaven aquesta postura còmoda d'abstenir-se mentre els altres procuraven prendre posicions a la península, els pobles, les masses, han adaptat la posició de franca solidaritat amb el nostre. Si més no, això ja indica prou clarament de quin costat està la raó.

Constatem avui aquest fet; i és que, la diplomàcia, les relacions entre els pobles, tot això tan complicat, tan il·lògic, a voltes, que en diem política internacional, continua essent una lluita en la que, l'afinitat d'ideals, la simpatia i l'esperit de justícia, no pesa ni es compta per res.

Els que hem viscut el període de la guerra europea, recordem amb recança aquella il·lusió que va produir-nos els catorze punts del president Wilson sobre els quals havia de bastir-se la pau d'Europa. D'aleshores ençà, quina desil·lusió! Les nacionalitats i la democràcia tenien que ésser la base del nou clima polític, i la vida internacional devia ésser regulada per una diplomàcia obrant a la llum del dia i dintre l'àmbit, sempre, de la Societat de Nacions. De tot aquell somni que amb bona voluntat i escoltant els batecs sentimentals dels pobles hauria estat possible convertir-lo en realitat, sols ha subsistit aquesta ombra de Ginebra que ha fet molt, no hi ha dubte, però que no va poder evitar el crim d'Etíopia i ara no pot evitar el que voldrien els feixistes internacionals realitzar en el cos viu d'Ibèria.

El poble espanyol es redreça magníficament contra tota aquesta conxorxa i en els camps de lluita venç als generals rebels que apoiats pel feixisme italià i el nazisme alemany voldrien convertir la nostra terra en un camp on repetir l'experiència dolorosa i còmica alhora de la dictadura ara corregida i allejonada amb la crueltat dels col·laboradors de Mussolini i de Hitler.

A. G. i P.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

Control internacional i control obrer

Control: Heus ací una paraula que està a l'ordre del dia i damunt la qual gira tota l'opinió i la premsa mundial, paraula desgraciada, per cert, que ben poca cosa ha vingut a resoldre en els dos ordres que han servit de títol a aquest treball.

Control internacional, el qual sols ha controlat els elements bàsics que necessitava el Govern legítim, sortit d'una elecció popular, per a sometre uns general traïdors, sense més popularitat que el sabre i el bigotí; Control que per altra part ha descontrolat el material bèl·lic importat pels feixistes d'Itàlia i Alemanya al camp facciós, a base de llur cinisme i de la badoqueria i apatia de les democràcies europees: això és el Control internacional.

Ara parlem del Control Obrer: ens trobem que la majoria estan formats per gent dubtosa a ciència i paciència dels altres obrers, que estan suportant poc menys que el mateix règim de treball i direcció que abans del 19 de juliol. Hi ha unes paraules en el discurs pronunciat per Ruiz Ponseti, membre del Consell d'Economia de Catalunya que convé tenir present: "a di-

rigir la producció cal posar-hi aquells que tinguin la màxima capacitat directiva, sinó són els més revolucionaris, vigileu-los estretament; però feu-los treballar, obligueu-los a treballar a favor de tota la collectivitat, aquest és un principi indefugible si voleu triomfar", aquestes paraules foren premiades amb una forta ovació, el que demostra la conformitat de tots els assistents. Som nosaltres els elements d'esquerra els que devem formar els controls i no els propis amos ajudats per antics confidentes i ara convertits en fidels gossets, som nosaltres els elements d'esquerra els que tenim de fer sentir la revolució, dins els comerços i tallers per a eclipsar aquest ambient retrògrade i cavernícola que encara subsisteix, o, contràriament, el 19 de juliol passarà a la Història com un simple dia de l'any.

N. M.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

LA SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT

El Conseller de Sanitat, Dr. Recasens, parla del que passa a l'Hospital de Sang

Sota la presidència de l'alcalde Ramon Boronat comença la sessió a les 7'45, amb assistència de 26 consellers.

Assisteix poc públic.

S'aprova sense discussió l'acta de la sessió anterior.

Es acceptada la dimissió del conseller Florentí Pérez, nomenant-se en el seu lloc a Alexandre Estrugues, en representació de la CNT.

Es ratifica l'acord del Consell Permanent que fa referència al nomenament de la Comissió especial per a l'Administració de la Propietat Urbana.

Són nomenats de plantilla els bombers suplents Josep Lladó Civit, Ramon Aguilar Julian i Josep M. Castelló Miró, acordant-se quedar en suspens l'ingrés dels nous elements al Cos.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—
Tel. 1847SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1
—Tel. 1848

TARRAGONA

S'acorda la modificació dels uniformes de la guàrdia urbana i guàrdia nocturna (el qual serà semblant al que usen els guàrdies de l'Ajuntament de Barcelona).

A petició de la Societat "Filarmònica de Tarragona" s'acorda donar el nom d'Avinguda Pau Casals al nou carrer obert des del d'Estanislau Figueres fins a la muntanya de l'Oliva.

Es fa una modificació, per error anterior, de l'escala de jornals del personal dels serveis municipalitzats.

PRECS I PREGUNTES

...Recasens. — El dissabte va aparèixer en un diari local un article titulat "Què passa a l'Hospital de Sang?", i signat Josep Alomà. Hem dit signat únicament perquè tenim raons poderoses per creure que el factor material de l'article no ha estat el signant.

No intentem contestar l'article

Si voleu comprar barat
no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abrià, 61

de referència perquè no es mereix que es contesti ni es aquest el lloc adequat però ens creiem en l'obligació d'explicar al Consistori i al poble de Tarragona que passa a l'Hospital de Sang, i més encara si tenim en compte que l'Ajuntament hi ha fet unes despeses per bé que de molt menys consideració que a la Cooperativa.

L'article de referència tenia per finalitat desviar l'opinió pública de la realitat i de crear antagonismes entre els metges de l'Hospital. Tot plegat es resumeix amb la finalitat de molestar-me a mi.

Si algun redactor del "Diari de

Tarragona" es creu tenir alguna qüestió personal amb mi podia atacar-me personalment sense haver de barrejar-hi una institució com l'Hospital de Sang, de tanta impor-

nents, a l'Hospital de Sang hi havia uns metges, uns practicants, unes infermeres i demés personal que no cobrava ni un centim, gràcies als esforços de l'amic Viñas va ésser concedida per la Comissaria de la Generalitat un sou a les infermeres i personal subaltern. Es logrà la mitja gratificació de 50 pessetes mensuals pels practicants que no tenien cap mitjà de vida i els metges continuarem treballant de franc.

L'Hospital de Sang es trobà amb la resistència d'altres autoritats comarcals empenyades amb la desaparició de l'Hospital i a destruir la possibilitat de què Tarragona el dia de demà, acabada la guerra, comptés amb un Hospital decent. Altres vicissituds s'oposaren a la consolidació de l'Hospital, mentre altres Hospitals del Sud de Catalu-

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat
ahir en el sorteig dels cecs:

956

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

tància per a la guerra. En quan a la tentativa de crear antagonismes entre els metges de l'Hospital, hem de dir que aquests companys tenen un concepte dels deures de companyonia, de lleialtat i del compliment de l'obligació més elevat del que suposa la publicació d'aquest article. A dos quarts de deu de la nit del divendres ens separàvem del signant de l'article, sense que aquest en fes la més petita al·lusió a les denúncies que pensava fer públiques aquell dia mateix. Unicament articles com aquests entre els metges de l'Hospital, només serveixen per a portar-li la desmoralització, que pot fer fallar aquella decisió i valentia que els cal per a portar a bon terme el seu comès,

CASA GUELL

Teixits :: Novetats

Especialitat en abrics
i vestits per a home.

TARRAGONA

Major, 15 i 17

de salvar la vida als caiguts als camps de batalla. La Direcció de l'Hospital de Sang de Tarragona es únicament responsable davant del Consell de Sanitat de Guerra que li ha concedit la seva confiança al mateix que als demés metges de l'Hospital. Totes les denúncies de fets de dintre l'Hospital que no es facin a la Direcció no poden comptar i únicament poden tenir una acció pertorbadora, totes les denúncies per l'actuació de la Direcció s'han de fer al Consell de Sanitat de Guerra i no d'una manera irresponsable.

Què passa a l'Hospital de Sang? Durant dos mesos vaig formar part del Comitè Antifeixista, després de perdre les nits, a l'endemà em llevava per anar a fer la meua obligació de metge, perquè jo era l'únic dels components del Comitè que no cobrava ni un centim.

Això no vol ésser cap retret a cap dels companys del Comitè, únicament ho vull fer constar.

En el següent Comitè que es formà vaig ésser destinat com a assessor de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social. Pels meus companys metges se'm va assignar la direcció de l'Hospital de Sang per tal de posar fi a algunes anomalies. Vull retre homenatge d'agraïment a l'amic Viñas per la seva actuació meritòria i decidida a favor de l'Hospital de Sang i mentre a les Conselleries del Comitè hi havia una nodrida burocràcia amb els seus sous correspo-

**Maletes
Necessers
Mundos
Articles
per a esports**
Alta Qualitat : Baix Preu
CASA COCA
J. Maurín, 7 - TARRAGONA

nya, alguns d'ells avui ja desapareguts, eren considerats hospitals militars de guerra, el nostre, tot i ferne d'hospital de guerra, no era reconegut com a tal, però el nostre triomf ha estat ple. Avui dia, l'Hospital de Sang de Tarragona ha esdevingut l'Hospital de Sang més important de Catalunya.

Això és el que passa a l'Hospital de Sang de Tarragona. Aquesta és la nostra gestió. Que el poble jutgi l'actuació dels uns i dels altres. Què passa a l'Hospital de Sang? Es diu que els malalts no cobren? Que no se'ls hi dona roba ni segells per a les cartes? La Direcció de l'Hospital no paga als malalts i si es cert això serà culpa de qui sigui menys de la Direcció. La meua actuació particular en relació als malalts en apurada situació econòmica encara ha arribat més lluny. Es parla de que no tenen roba, aquest és un altre dels problemes que hem hagut d'afrontar

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxaleria, 9 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

sempre. El dijous passat, a quarts d'una rebíem un telegrama de Lleida en el qual ens anunciaven l'arribada d'un tren de ferits. A quarts de set del vespre començaven a entrar a l'Hospital, i a quarts d'una de la nit s'acabava la classificació, la inscripció, la cura i donar-los aliment als ferits entrats. Com que molts d'ells portaven la roba en estat lamentable, a l'endemà, a les nou del matí el director i l'administrador es traslladaven a Barcelona per tal d'obtenir la roba que mancava. El "Comitè de Ayuda a los Heridos" ens va dir que telefonéssim a mitjans de la setmana

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

entrant; però, com d'aquesta funció se n'encarregava per fi, el Consell de Sanitat de guerra, a l'endemà es rebia a l'Hospital, un important lot de roba interior i una quantitat no gaire gran de pantalons. A l'Hospital de Sang de Tarragona avui dia es dona la roba necessària als malalts i ferits que no en tenien.

En quan als segells hem de dir que la setmana passada, els companys del Control que porten les cartes al correu es veieren sorpresos per l'ordre donada pel Govern de la República de que cap carta pogués circular sense el franqueig degut. S'han fet les gestions necessàries i ja fa uns dies que l'hospital compta amb targetes postals especials que circulen sense franqueig.

Es deia en aquest article que no es donaven "orinals" als malalts. Aquell que sàpiga que és un Hospi-

companys del benemèrit Socors Roig de Tarragona, gràcies al qual es podrà instal·lar un ascensor que tanta manca hi fa.

Altres coses podríem dir, que allargarien massa aquesta declaració al poble de Tarragona. Tot això és el que passa a l'Hospital de Sang. Aquesta ha estat la nostra actuació i aquest és el nostre orgull.

Passaran els Comitès, i la burocràcia adjunta, però l'Hospital, la nostra obra, subsistirà a profit de Tarragona.

No venim a polemitzar amb ningú ni volem escoltar res del que es pugui dir sobre l'Hospital de Sang. Al lloc on cal anar a dir-ho és el Consell de Sanitat de guerra de la Generalitat de Catalunya. Afirmem però que la publicació d'aquest article constitueix un fet contrarevolucionari, ja que tendeix per baixes qüestions personals a entrebancar el funcionament d'una institució tan important per a la guerra com és l'Hospital de Sang. El poble jutjarà la conducta dels uns i dels altres. I res més.

Acabades aquestes paraules el conseller de Sanitat es retira del seu escó.

Alomà. — Ací s'ha plantejat una qüestió i entenc que es molt còmode i poc gallard defugir les paraules que jo pugui contestar. S'ha començat amb al·lusions personals que jo no recullo, car vull ésser molt breu.

El company Recasens no ha rebut amb les seves manifestacions res del que jo dic en l'article, el qual mantinc en tots els seus punts i estic disposat a admetre el nomenament d'una Comissió per tal de que es faci els esbrinaments que calguin. Si estés present el company Recasens, faria algunes consideracions que ara em callo, el que si afirmo però, es que jo no he dit enlloc que de les deficiències de l'Hospital en tingui la culpa el director o l'administrador. I res més.

El president pregunta si hi algun altre conseller que vulgui fer ús de la paraula, car deixant-se portar pels desigs expressats, a pesar de considerar-ho inoportú per no afectar a assumptes municipals, havia permès el debat anterior.

S'aixeca la sessió a les 8'45 de la nit.

PÈRDUA

Al carrer de Colom, enfront del número 36 es va extraviar un moneder de dona, que contenia entre altres objectes un clauer i una quantitat aproximadament de 50 pessetes.

Raó: Administració "LLIBERTAT", Rambla 14 d'Abril, 62.

Esquerra Republicana de Catalunya

Francesc Pi i Margall

Es convoca als socis a la reunió general extraordinària, que tindrà lloc al nostre estatge social, Rambla 14 d'Abril, 94, bis, el proper dijous dia 29 del corrent, a les deu hores de la nit, segons l'ordre del dia que figura en les paperetes-convocatòria.

Tarragona 23 d'Abril de 1937.—P. A. del C. D., el Secretari, F. GAY.

Notes informatives

ASSOCIACIÓ DE PETITS COMERCIENTS I INDUSTRIALS DE TARRAGONA GEPCI-UGT

S'assabenta a tots els associats que poden passar tots els dies feiners, pel local provisional, carrer Cos del Bou, 19, baixos, de set a nou del vespre per recollir el carnet sindical, com també es fa present que han d'ésser portadors d'una fotografia.

Igualment, se'ls facilitarà el llibre de vendes i tots els informes necessaris. — El secretari.

EL CONSOL DE FRANÇA A TARRAGONA

Diumenge estigué a la nostra ciutat el consol general de França a Catalunya, Mr. Pimngaud i muller, comandant del torpediner francès "Chasser", ancorat en el port de Barcelona, Buscaills i muller, Litre i alt personal del Consolat general.

Acompanyats del consol a Tarragona, senyor Merelo de Barberà, complimentaren al comissari de la Generalitat, Joaquim Fort.

Les esmentades personalitats, després de visitar la ciutat retornaren a Barcelona.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

El Comitè Local del S. R. I. ha pres l'acord d'organitzar per al proper mes de maig diverses recaptés i festivals a profit de l'Hospital de Sang de Tarragona i els companys ferits de guerra allotjats al mateix.

Per aital obra comptem amb ferm la valuosa col·laboració dels emponents artistes Maria Teresa Planas, Marc Redondo, Joan Gilbert i Manolo Gómez.

A l'esmenta testol d'artistes sembla també si sumaran dos reconeguts i aplaudits concertistes tarragonins, així com també una nodrida orquestra formada per professors músics de la localitat.

No hi ha dubte que si tenim en compte aquestes importants col·laboracions l'èxit està assegurat i l'obra d'ajut al nostre hospital de Sang serà de resultats falaguers.

En notes successives anirem donant detalls complementaris de tant magne esdeveniment senyalat per al dia 18 del proper mes de maig.

En el festival celebrat el proper passat diumenge, dia 25 del corrent en el Pòsit de Pescadors Defensa Marítima, a profit de les Milícies i Hospitals de Sang ha estat obtingut un benefici net de 471'85 pessetes, que junt amb una subvenció de 200 pessetes de la Defensa Marítima de Pescadors U. G. T., sumen 671'85, havent estat distribuïdes de la següent forma:

- 400 pessetes pel Batalló Tarraco.
- 271'85 pels Hospitals de Sang.

CAP AL FRONT

Ahir al matí marxà cap al front d'Aragó el jove i aguerrit tinent de l'exèrcit de la República i que estava a aquesta guarnició, En Bernard Mas i Xipell.

Li desitgem molta sort.

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Front d'Aragó

Al subsector del Pirineu ha estat realitzat un cop de mà sobre la posició facciosa de Layas que ha sorprès l'enemic i se li han causat diverses baixes.

S'han passat als nostres rengles deu soldats amb armament al subsector de Mariete. Dos soldats també s'han passat amb armament procedents de Quinto, un de Puebla d'Albortón, un altre al subsector Pirinenc i l'altre al de Montalban.

La nostra aviació ha efectuat vols de bombardeig sobre els objectius militars, emplaçaments d'artilleria i obres d'edificació d'Oscaca.

Front de Madrid

Als sectors del front del Centre propers a Madrid a penes hi ha hagut res de nou durant el matí d'avui, doncs les nostres forces han tallat tot intent d'atac dels facciosos que en el Pont dels Francesos, carretera del Pardo i carretera d'Andalusia pretengueren llançar-se contra les nostres posicions.

A la carretera d'Andalusia els rebels arribaren a hostilitzar amb certa violència els parapets republicans. En menys de mitja hora els nostres soldats feren fracassar l'atac.

Com que les bateries faccioses durant tot el matí han bombardejat Madrid, els avions de la República han respost llançant diverses bombes de cent quilos sobre les posicions rebels i llocs d'emplaçament de les bateries enemigues.

El bombardeig ha estat intens i els nostres explosius han caigut a Brunete, posicions de Carabanchel i altres llocs pròxims.

Al sector del Jarama, els nostres soldats han atacat violentament La Marañosa, castigant l'enemic i fent-li abandonar determinats reductes.

L'artilleria ha cooperat a l'operació.

A les proximitats del Pingarrón les forces republicanes han tallat un intent d'atac rebel.

Al Nord de Guadalupe, província d'Avila i carretera de La Corunya hi ha hagut tranquil·litat.

Ha continuat amb extraordinària intensitat el bombardeig de Toledo. La moral dels rebels és cada dia més baixa.

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

Actuació de la nostra esquadra

A la una de la tarda, el Ministeri de Marina i Aire ha facilitat un comunicat en el qual es diu que el dia 24 un cuirassat, dos creuers i cinc destructors lleials bombardejaren durant tres hores el port i la costa de Màlaga, disparant més de mil canonades. Fou abatut un avió facciós que s'elevà de Màlaga.

El matí del diumenge en entrar la flota a Cartagena s'entaulà un combat entre el "Sanchez Bazcaitegui" i els vaixells rebels "Canarias" i "Balears".

El "Sanchez Bazcaitegui" ha fet sobre els vaixells enemics cent-cinquanta disperss.

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

PAGESOS DE CATALUNYA:

A desgrat de l'època avançada en que ja ens trobem, a Catalunya hi ha camps de blat i d'altres cereals que pugem migrats. Això vol dir que hi ha hagut pagesos que no han seguit prou bé les instruccions que, al seu temps, el Departament d'Agricultura va donar per tal de compensar la manca de sulfat d'amoniac amb aplicacions escalonades de nitrat.

La manca d'ufana d'aquests camps vol dir que els cereals pa'teixen "gana de nitrogen", és a dir, que no han rebut prou nitrat. Cal, doncs, que els pagesos cuitin a fer unes bones escampades de nitrat en aquests camps. Encara hi són a temps; d'altra manera, la collita serà migrada.

PAGESOS DE CATALUNYA!:

Enguany, més que mai, Catalunya necessita que la collita de blat i d'altres cereals per a l'alimentació de l'home i del bestiar, sigui extraordinàriament abundant. I sou vosaltres els obligats a realitzar els sacrificis necessaris perquè això sigui possible. La Conselleria d'Agricultura i Proveïments us garanteix que els vostres esforços seran premiats i que els vostres productes obtindran el preu remunerador que compensarà el vostre treball i que us farà sentir plenament satisfets en el Govern de la Generalitat.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

tal no es pot estranyar de l'ordre donada, de que no hi hagin estris d'aquesta mena per sota els llits. El ferit o malalt confinat al llit es atés per les infermeres que en tota hora hi ha de guàrdia, els altres, que poden alçar-se i que poden anar a passejar per la Rambla, tenen l'obligació de satisfer les seves necessitats en els llocs normals. Em penso que no pretendrà el signant de l'article que les coses passin de tal manera que al matí no es pugui entrar a les sales de mala olor com pretenia algú, que segurament parlava amb ell, al qual setgons sembla li mancava el més mínim sentit de l'agraïment.

Es diu que a l'Hospital hi ha pocs infermers i infermeres, i això és una cosa desgraciadament certa, per això les infermeres de l'Hospital han de treballar cada una d'elles com a tres. Segurament que si la burocràcia que pulula per tota mena de Comitès, grans, petits i mitjans fos més reduïda, a l'Hospital de Sang hi podria haver una quantitat més gran d'infermeres i infermers, sense que es veiessin obligats a treballar més del normal.

Es diu, que caldria que a cada sala hi hagués un infermer i una infermera de guàrdia permanent. A l'Hospital de Sang que hi ha una gran quantitat de sales de vuit malalts fent treballar set hores als empleats hi caldrien més infermeres i infermers que malalts. El dir aquestes coses, és no tenir el més petit concepte del que és un Hospital.

A l'Hospital de Sang, a la nit hi ha un metge de guàrdia, un practcant de guàrdia, dos companys de les patrulles de control, dues infermeres i dues vetlladores, quantitat de personal suficient per a atendre un Hospital que habilita dos pisos i una planta baixa.

Volem fer constar, que fins ara, únicament hem trobat ajut, en els

